

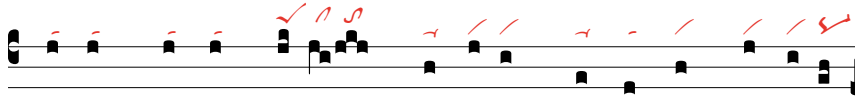
FERIA QUINTA IN CENA DOMINI
AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

1. Ant.

VIII c

Z

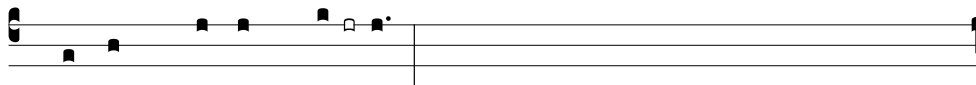

e-lus domus tu-æ * comédit me, et oppróbri-a

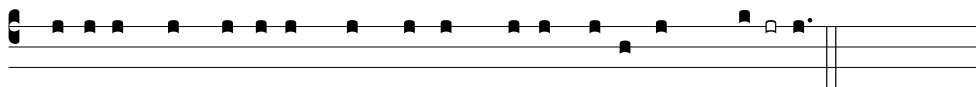

exprobránti-um ti-bi ce-cidérunt super me.

Psalmus 68

1. Salvum me fac, **De-** us: *

quóni-am intravérunt aquæ usque ad *ánimam* **me-** am.

2. Infíxus sum in limo profúndi: * et non *est* **substántia**.

3. Veni in altitúdinem **maris**: * et tempésta *demé*rsit me.

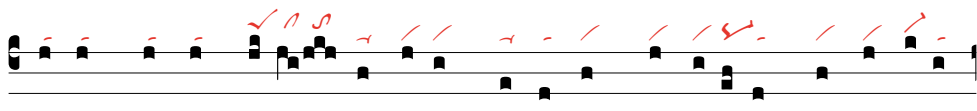
4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces **meæ**: *
defecérunt óculi mei, dum spero in *Deum* **meum**.

5. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis **mei**, *
qui odérunt *me* **gratis**.

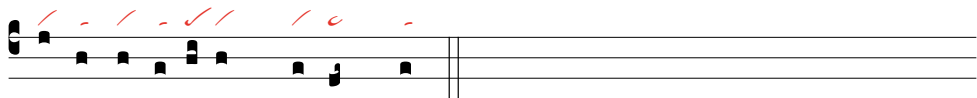
-
6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei **injúste**: *
quæ non rápui, tunc *exsolvébam*.
 7. Deus, tu scis insipiéntiam **meam**: *
et delícta mea a te non *sunt abscóndita*.
 8. Non erubéscant in me qui expéctant te, **Dómine**, *
Dómine virtútum
 9. Non confundántur **super me** * qui quærunt te, *Deus Israë*l.
 10. Quóniam propter te sustínui **oppróbrium**: *
opérui confúsio *fáciem meam*.
 11. Extráneus factus sum frátribus **meis**, *
et peregrínus fíliis *matris meæ*.
 12. Quóniam zelus domus tuæ **comédit me**: *
et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt **super me**.
 13. Et opéruí in jejúnio ánimam **meam**: *
et factum est in *oppróbrium mihi*.
 14. Et pósui vestiméntum meum cilícium: *
et factus sum illis *in parábolam*.
 15. Advérsus me loquebántur, qui sedébant in **porta**: *
et in me psallébant qui *bibébant vinum*.
 16. Ego vero oratióne meam ad te, **Dómine**: *
tempus benepláciti, **Deus**.
 17. In multitúdine misericórdiæ tuæ **exáudi me**, *
in veritáte *salútis tuæ*:
 18. Eripe me de luto, ut non **infigar**: *
líbera me ab iis, qui odérunt me, et de *profúndis aquárum*.
 19. Non me demérgat tempésta aquæ, † neque absórbeat me
profúndum: * neque úrgeat super me *púteus os suum*.

-
20. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia **tua**: *
secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *réspice in* me.
21. Et ne avértas fáciem tuam a púero **tuo**: *
quóniam tríbulor, *velóciter exáudi* me.
22. Inténde ánimæ meæ, et líbera **eam**: *
propter inimícos meos *éripe* me.
23. Tu scis impropérium meum, et confusióne **meam**, *
et reveréntiam **meam**.
24. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me: *
impropérium exspectávit cor meum, *et misériam*.
25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non **fuit**: *
et qui consolarétur, *et non invéni*.
26. Et dedérunt in escam **meam** fel: *
et in siti mea potavérunt *me acéto*.
27. Fiat mensa eórum coram ipsis in **láuqueum**, *
et in retributiónes, *et in scándalum*.
28. Obscuréntur óculi eórum ne **videant**: *
et dorsum eórum *semper incúrva*.
29. Effúnde super eos iram **tuam**: * et furor iræ tuæ *comprehéndat eos*.
30. Fiat habitátio eórum **desérta**: *
et in tabernáculis eórum non sit *qui inhábitet*.
31. Quóniam quem tu percussísti, **persecúti** sunt: *
et super dolórem vúlnerum meórum *addidérunt*.
32. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: *
et non intrent in *justítiam tuam*.
33. Deleántur de libro **vivéntium**: * et cum justis *non scribántur*.
34. Ego sum pauper et **dolens**: * salus tua, Deus, *suscépit* me.

35. Laudábo nomen Dei cum **cántico**: * et magnificábo *eum in laude*:
36. Et placébit Deo super vítulum novéllum: *
córnuā producéntem et úngulas.
37. Vídeant páuperes et læténtur: *
quáerite Deum, et vivet ánima vestra.
38. Quóniam exaudívit páuperes **Dóminus**: *
et vinctos suos *non despéxit*.
39. Laudent illum cæli et **terra**, * mare et ómnia reptília *in eis*.
40. Quóniam Deus salvam faciet **Sion**: *
et ædificabúntur civitátes **Juda**.
41. Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte *acquírent eam*.
42. Et semen servórum ejus possidébit *eam*: *
et qui díligunt nomen ejus, *habitábunt in ea*.

Ze-lus domus tu-æ comédit me, et oppróbri-a exprobránti-um

ti-bi ce-cidérunt super me.

Za-
chráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk. * V bezodnom bahne viaznem a nemám
pevnej pôdy pod nohami, * dostal som sa do hlbín vôd a zalieva ma prívál. * Ustatý som
od volania, hrdlo mi zachríplo. Unavili sa mi oči, čo tak vyzerám svojho Boha. * Viac než
mám vlasov na hlave, je tých, čo ma bez príčiny nenávidia. * Mocnejší sú tí, čo ma prena-
sledujú, sú to nepriatelia klamárski; musel som vrátiť, čo som neulúpil. * Bože, ty poznáš
moju pochabosť a moje poklesky nie sú ti skryté. * Nech sa nemusia pyriť pre mňa tí, čo
dúfajú v teba, Pane, Bože zástupov. * Nech sa nemusia hanbiť pre mňa tí, čo ťa hl'adajú,
Bože Izraela. * Pre teba znášam potupu a hanba mi pokrýva tvár. * Svojím bratom som
sa stal cudzincom a synom svojej matky neznámym. * Stravuje ma horlivosť za tvoj dom,

padajú na mňa urážky tých, čo ťa urážajú. ✱ V pôstoch som si dušu vyplakal, no aj to mi bolo na potupu. ✱ I vrecovinu som si obliekol a príslovečným som sa stal. ✱ Utrhávajú si zo mňa tí, čo vysedávajú v bráne, a pri víne pospevujú o mne pijani. ✱ Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti. ✱ Vypočuj ma, Bože, pre svoju veľkú dobrotu, pre svoju vernosť mi pomôž. ✱ Vytrhni ma z bahna, aby som sa nepohrúžil doň, a budem vytrhnutý z moci svojich nenávistníkov i z hlbokých vôd. ✱ Nech ma nezatopí príval vôd, nech ma nepohltnú hlbina a priepasť nezavrie nado mnou pažerák. ✱ Vyslyš ma, Pane, veď si dobrotivý a láskavý; pre svoje veľké milosrdenstvo pohliadni na mňa. ✱ Neodvracaj tvár od svojho služobníka, veď, hľa, trpím; čím skôr ma vyslyš. ✱ Príd' ku mne a zachráň ma, so zreteľom na mojich nepriateľov ma vyslobod'. ✱ Ty poznáš moju potupu, moju hanbu i moje zneuctenie. ✱ Ty vidíš všetkých, čo ma sužujú. Potupa mi zlomila srdce a ochabol som. ✱ Čakal som, že dakto bude mať so mnou súcit, no takého som nestretol; čakal som, že dakto ma poteší, ale taký sa nenašiel. ✱ Do jedla mi dali žlče a keď som bol smädný, napojili ma octom. ✱ Nech sa im ich stôl stane nástrahou, odplatou a pohoršením. ✱ Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli, a nech v bedrách oslabnú navždy. ✱ Vylej na nich svoje rozhorčenie, nech ich zachváti páľava tvojho hnevu. ✱ Nech spustne ich táborisko a v ich stanoch nech nemá kto bývať. ✱ Lebo prenasledujú toho, koho si ty udrel, a množia bolesti tomu, koho si zranil. ✱ K ich neprávosti pridaj nepravosť, nech nevojdú do tvojej spravodlivosti. ✱ Nech sú vytretí z knihy živých a nech nie sú zapísaní medzi spravodlivými. ✱ Som úbožiak, plný bolesti; tvoja pomoc, Bože, ma pozdvihne. ✱ Piesňou chcem Božie meno osláviť a velebiť ho chválospevmi. ✱ A Pánovi to bude milšie, ako keby som obetoval býka, ako keby som obetoval junca, ktorému rastú rožky a ratice. ✱ Nech zvedia o tom poníženie a nech sa potešia; hľadajte Boha a srdce vám oživne. ✱ Lebo Pán vypočuje chudobných a nepohrdá svojimi, keď sú v zajatí. ✱ Nech ho chvália nebesia i zem, moria a všetko, čo sa hýbe v nich. ✱ Lebo Boh zachráni Sion a vybuduje mestá Júdove; ✱ usadia sa tam a budú ich majetkom. ✱ A zdedia ho potomci jeho služobníkov a tí, čo milujú jeho meno, budú v ňom prebývať'.

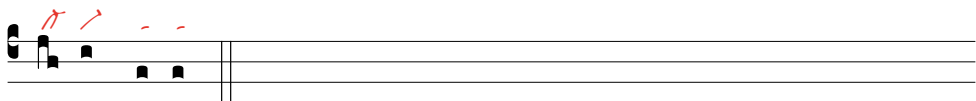
2. Ant.

VIII c

A

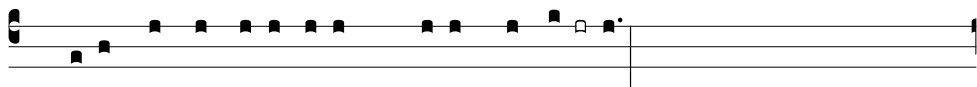

-vertántur retrórsum, * et e-ru-bé-scant, qui có-gi-tant

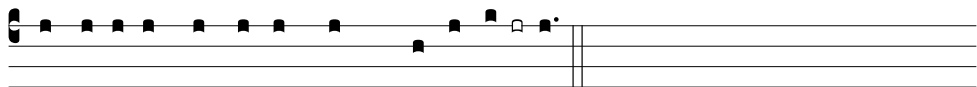

mi-hi ma-la.

Psalmus 69

1. De-us, in adjutó-ri-um me-um inténde: *

Dómine ad adjuvándum *me festí-* na.

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunt *ánimam meam*.

3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt *mihi mala*.

4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: *Euge, euge*.

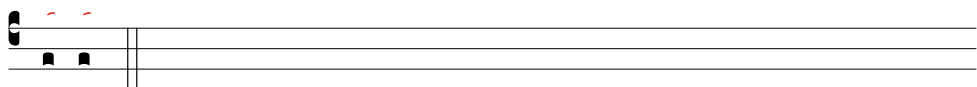
5. Exsúltent et læténtur in te omnes qui **quærunt** te, *
et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre **tuum**.

6. Ego vero egénus, et **pauper** sum: * Deus, *ádjua* me.

7. Adjútor meus, et liberátor meus **es** tu: * Dómine, *ne moréris*.

Avertántur retrórsum, et e-ru-bé-scant, qui có- gi-tant mi-hi

ma-la.

_____ Bože, príď mi na pomoc; Pane, ponáhl'aj sa mi pomáhať. * Nech sa hanbia a červenajú tí, čo mi číhajú na život. * Nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech ustúpia a zapýria sa tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba.“ * No nech jasajú a radujú sa z teba tí, čo ťa hl'adajú, a nech ustavične volajú: „Nech je zvelebený Boh“ tí, čo tvoju spásu milujú. * No ja som úbožiak a bedár; Bože, ponáhl'aj sa ku mne. * Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ, Pane, nemeškaj. _____

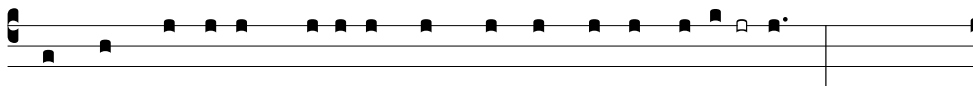
3. Ant.

VIII c

D

e-us me-us, * é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

Psalmus 70

1. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætér-num: *

in justí-ti-a tu-a líbera me, et é-ripe me.

2. Inclína ad me aurem **tu-** am, * et **salva** me.

2. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: *
ut *salvum me* fácias.

3. Quóniam firmaméntum **meum**, * et refúgium *meum* **es** tu.

4. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, *
et de manu contra legem agéntis et *iníqui*:

5. Quóniam tu es patiéntia mea, **Dómine**: *
Dómine, spes mea a juventúte **mea**.

6. In te confirmátus sum ex **útero**: *
de ventre matris meæ tu es *protéctor* **meus**.

7. In te cantátio mea semper: † tamquam prodígium factus sum
multis: * et tu *adjútor* **fortis**.

8. Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam **tuam**: *
tota die *magnitúdinem* **tuam**.

-
9. Ne projicias me in témpore senectútis: *
cum defécerit virtus mea, ne *derelín*quas me.
 10. Quia dixerunt inimíci mei **mihi**: * et qui custodiébant ánimam
meam, consílium fecérunt in **unum**.
 11. Dicéntes: Deus derelíquit eum, † persequímini, et comprehéndite
eum: * quia non est *qui erípiat*.
 12. Deus ne elongéris **a** me: * Deus meus, in auxílium *meum* **rés**pice.
 13. Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ **meæ**: *
operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt *mala* **mihi**.
 14. Ego autem semper **sperábo**: *
et adjíciam super omnem *laudem* **tuam**.
 15. Os meum annuntiábit justítiam **tuam**: * tota die salutáre **tuum**.
 16. Quóniam non cognóvi litteratúram, † introibo in poténtias
Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ **solíus**.
 17. Deus, docuísti me a juventúte **mea**: *
et usque nunc pronuntiábo mirabília **tua**.
 18. Et usque in senéctam et **sénium**: * Deus, ne *derelín*quas me,
 19. Donec annúntiem bráchium **tuum** *
generatióni omni, *quæ ventúra* est:
 20. Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, † usque in altíssima,
quæ fecísti magnália: * Deus, quis *símilis* **tibi**?
 21. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: †
et convérsus vivificásti me: *
et de abýssis terræ íterum *reduxísti* me:
 22. Multiplicásti magnificéntiam **tuam**: *
et convérsus consolátus **es** me.

23. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritatem **tuam**: *
Deus, psallam tibi in cíthara, *Sanctus* **Israël**.
24. Exsultábunt lábia mea cum cantávero **tibi**: *
et ánima mea, quam *redemísti*.
25. Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam **tuam**: *
cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt *mala* **mihi**.

De-us me-us, é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

_____ V teba, Pane, som dúfal; nebudem zahanbený naveky. Vo svojej spravodlivosti ma vyslobod' a zachráň, * nakloň ku mne svoj sluch a pomôž mi. * Bud' mi ochrannou skalou a opevneným hradom na moju záchranu; * veď ty si moja opora a moje útočisko. * Bože môj, vytrhni ma z ruky hriešnika, z ruky svojvoľníka a ničomníka. * Lebo ja, Pane, túžim za tebou, ty, Pane, si moja nádej od mojej mladosti. * Od matkinho lona mám v tebe oporu, od života matky si mojím ochrancom; * tebe vždy patrí môj chválospev. Som ako zázrak pre mnohých a ty mi mocne pomáhaš. * Nech sa mi ústa naplnia tvojou oslavou a nech t'a velebím deň čo deň. * Neodožeň ma v čase staroby, neopust' ma, keď mi sily ochabnú. * Moji nepriatelia hovoria o mne a tí, čo číhajú na môj život, radia sa spoločne * a vravia: „Boh ho opustil. Prenasledujte ho a chyt' te ho, veď ho nemá kto zachrániť.“ * Nevzd'al'uj sa, Bože, odo mňa, Bože môj, ponáhl'aj sa mi na pomoc. * Nech sa zahanbia a zhynú moji protivníci, hanba a potupa nech pokryje tých, čo mi zlo chystajú. * Ja však budem úfat' neprestajne a všade budem šíriť tvoju chválu. * Moje ústa budú hlásať tvoju spravodlivosť a tvoju spásu deň čo deň, * hoci ju ani neviem vyjadriť. Budem hovoriť o veľkých činoch Pánových; Pane, budem spomínať len tvoju spravodlivosť. * Bože, ty si ma poučal od mojej mladosti a ja až doteraz ohlasujem tvoje diela zázračné. * Až do staroby a do rokov šedivých, Bože, neopúšťaj ma, * kým nezvestujem silu tvojho ramena všetkým pokoleniam budúcim. * Tvoja moc tvoja spravodlivosť, Bože, siaha až po nebo, ty si stvoril veľkolepé diela: Bože, kto sa ti vyrovná? * Aké a koľké i trpké súženia dopustil si na mňa; ale znova si ma oživil a z hlbín zeme si ma opäť vyviedol. * Zveľadiš moju česť, prídeš a mňa potešíš. * Lebo i ja teba oslávim, tvoju vernosť budem chváliť na harfe, Bože môj, na citare ti zahrám, Svätý Izraela. * Jasat' budú moje pery, keď ti zaspievam, i moja duša, ktorú si vykúpil. * Ba i môj jazyk bude rozprávať o tvojej spravodlivosti deň čo deň, keď potupa i hanba stihne tých, čo mi chystajú zlo. _____

Incipit Lamentatio Jeremiæ Prophetæ

Aleph. Quómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vi-
dua domina Géntium: princeps provinciárum facta est sub tributo.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus spre-
vérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitudinem servi-
tútis: habitávit inter Gentes, nec invénit requiem: omnes persecutores
ejus apprehendérunt eam inter angustias.

Daleth. Viæ Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad solemnitatem: omnes portæ ejus destructæ: sacerdôtes ejus geméntes: vírgines ejus squalidæ, et ipsa oppressa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitudínem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem, ante fáciem tribulantis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Alef. Ach,

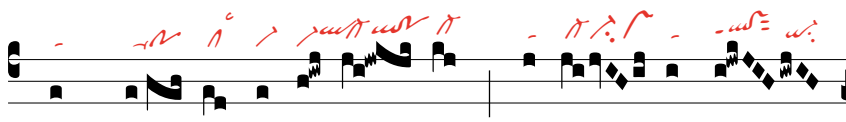
ako sedí osamelé mesto (kedysi) plné ľudu, postihol osud vdovy paniu národov, kňazná medzi krajinami ostala poplatnicou. ✱ Bet Prehorko plače v noci, líca má zaslzené, niet, kto by ju potešil zo všetkých jej milencov; priatelia, tí ju opustili, prešli k jej nepriateľom. ✱ Gimel Pod nátlakom sa sťahoval Júda, vo veľkom nevoľníctve; uprostred národov býva, spočinku nenachodí. Dochytili ho stíhači zbitého útrapami. ✱ Dalet Cesty Siona smútia, že niet pútnikov na sviatky: brány má všetky spustnuté. Žalostia jeho kňazi, jeho panny sú skl'účené a on? – ach, trpkó mu je! ✱ He Jeho odporci triumfujú, jeho nepriatelia sú šťastní,

pretože Pán ho skl'účil pre množstvo jeho hriechov. Dietky mu ženie do zajatia pred sebou utláčateľ. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 1

VIII

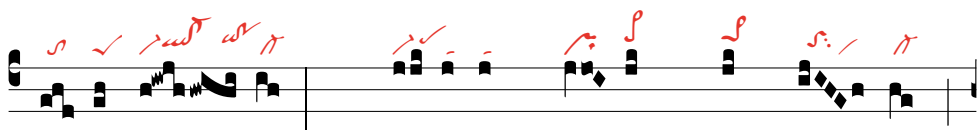
I

N món- te O-li- vé- ti o-rá- vit ad

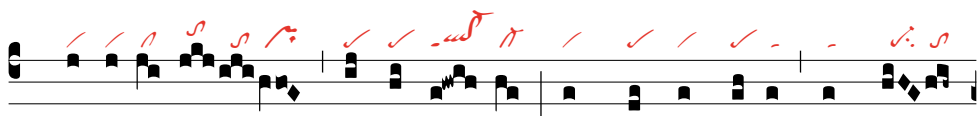
Pá- trem: Pá- ter, si fí-e-ri po- tést, tránse-at a me

cá- lix í- ste: * Spí- ri-tus qui- dem prómptus est,

cá- ro autem in- fír- ma.

¶ Vi-gi-lá-te, et o-rá- te, ut non intré-tis in ten-

ta- ti-ó- nem. * Spí- ri-tus.

_____ Na olivovej hore sa modlil k Otcovi: Otče, ak je možné, nech ma minie tento kalich.

* Duch je síce ochotný, ale telo slabé. * Bďte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!

Lectio 2 (Lam 1:6-9)

Vau. Et egressus est a filia Sion omnis decor ejus: facti sunt principes ejus velut arietes non inveniētes pascua: et abiērunt absque fortitudine ante faciē subsequēntis.

Zain. Recordāta est Jerúsalem diērum afflictiónis suæ, et prævaricatiōnis ómnium desiderabiliū suórum, quæ habúerat a diēbus antiqvis, cum caderet pópulus ejus in manu hostili, et non esset auxiliator: vidērunt eam hostes, et derisērunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, propterea instábilis facta est: omnes, qui glorificábant eam, spreverunt illam, quia vidērunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens conversa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pēdibus ejus, nec recordāta est finis sui: depósita est vehemēter, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus est inimicus.

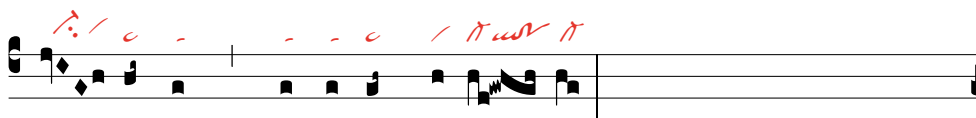
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Vau. Sionskú dcéru opustila všetka jej nádhera, jej kniežatá sú sľ'a jelene, čo pastvou nenachodia, čo bezvládne sa vlečú pred tvárou stíhača. * Zain. Jeruzalem spomína na dni plaču a biedy, (na všetky svoje skvosty, ktoré mal od dávnych dní); keď mu ľud padal rukou nepriateľa a nemal pomocníka, nepriateľ sa naň díval, smial sa jeho záhube. * Chet. Pochybil Jeruzalem veľmi, preto sa stal odporným, opovrhli ním všetci ctitelia, keď uzreli jeho hanbu, on sám však vzdychá, odvracia sa preč. * Tet. Škvrny sú na jeho vlečkách, na následky si nespomenul a poklesol úžasne, nemá tešiteľa. „Na moju biedu pozri, Pane, nepriateľ ma, hľa, premohol!“ * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 2
VIII

Tristis est á-nima mé- a us- que ad mór-

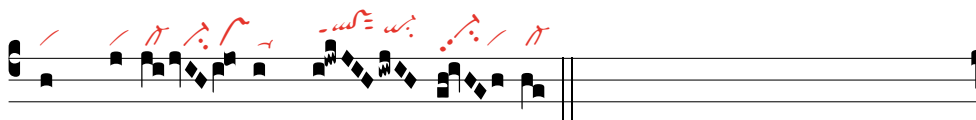
tem: sustiné-te hic, et vi-gi-lá-te mé- cum: nunc vidébi-

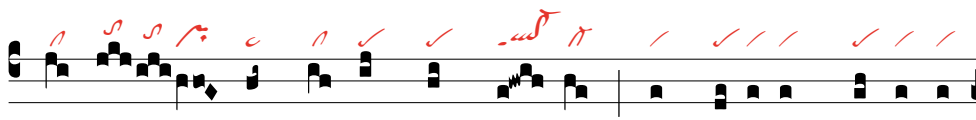
tis túrbam, quæ circúmda-bit me:

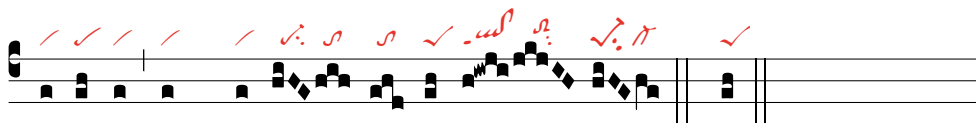
* Vos fú- gam capi-é- tis, et é- go vá- dam

immo-lá- ri pro vó- bis.

¶. Ecce appro-pínquat hó- ra, et Fí-li- us hómi- nis

tradé-tur in mánus pec-ca-tó- rum. * Vos.

_____ Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bdejte so mnou! Čoskoro uvidíte zástup, ktorý ma obkľúči. * Vy sa rozutekáte a ja sa pôjdem za vás obetovať. * Hl'a, prišla hodina; Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. _____

Lectio 3 (Lam 1:10-14)

Jod. Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus: quia vidit

gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrarent in ecclésiā tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósā quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et considéra, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furoris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolatam, tota die mærore confectam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolutæ sunt, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

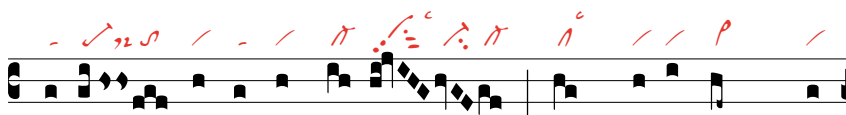
— *Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos Exáudi, Deus, oratióem meam, et ne despéxeris deprecatióem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solliciti, in tribulatióne pósito, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberari desiderans. Superest ut videámus in quo malo sit: et cum dicere cæperit, agnoscámus ibi nos esse: ut comunicáta tribulatióne, conjungámus oratióem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eandemque passió- nem malórum hóminum exercitatióem suam dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigátur; aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceátur.*

Give ear to my prayer, O God, and despise not my supplication: attend unto me and hear me. These are the words of a man travailing, anxious, and troubled. He prayeth in the midst of much suffering, longing to be rid of his affliction. Our part is to see what that his affliction was, and when he hath told us, to acknowledge that we also suffer therefrom; that so, partaking in his trouble, we may take part also in his exercise, and am troubled. Wherein mourned he? Wherein was he troubled? He saith: In my exercise. In the next words he giveth us to know that his affliction was the oppression of the wicked, because of the voice of the enemy, and because of the oppression of the wicked, and this suffering which came upon him at the hands of wicked men, he hath called his exercise. Think not that wicked men are in this world for nothing, or that God doth no good with them. Every wicked man liveth, either to repent, or to exercise the righteous.

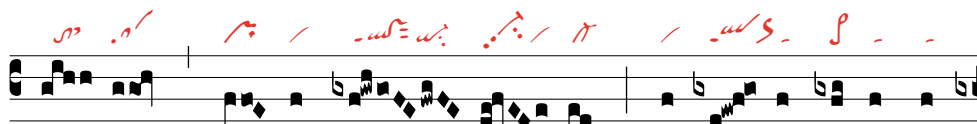
Resp. 3

V

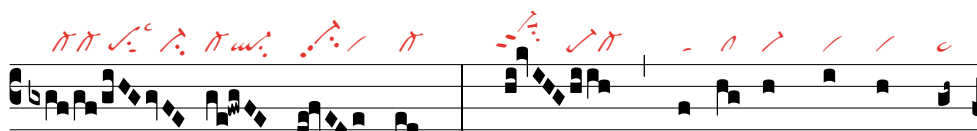
E

Cce ví-dimus é- um non habéntem spé-

ci- em, ne-que de- có- rem: aspé- ctus é-jus in

é- o non est: hic peccá-ta nóstra por-

tá- vit, et pro nóbis dó- let: ípse au- tem

vulne-rá- tus est propter i-niqui-tá- tes nó- stras:

* Cú-jus li-vó- re sa-ná- ti sú- mus.

Ÿ. Ve-re languó-res nóstros ípse tú- lit, et do-ló-res

nóstros í- pse portá- vit. * Cú-jus. R. Ecce.

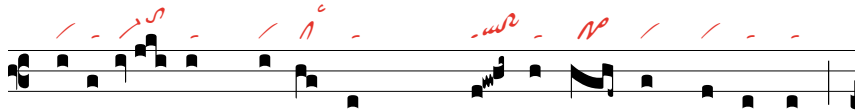
____ Hľa, vidíme ho - nemá podoby ani krásy a nemá výzoru. On niesol naše hriechy a za nás trpel, strýznený bol pre naše neprávosti. * Jeho ranami sme uzdravení. * Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obť ažil, _____

IN II NOCTURNO

4. Ant.

VII c

L

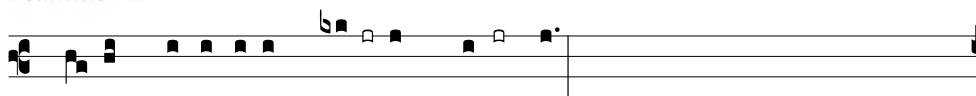

iberá- vit Dómi-nus * páu-pe-rem a po-tén-te,

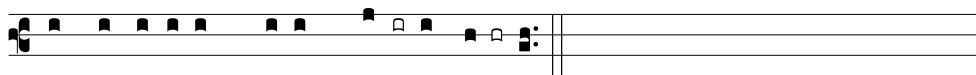

et ín-o-pem, cu-i non e-rat adiútor.

Psalmus 71

1. De-us, judí-ci-um **tu-** um regi da: *

et justí-ti-am tu-am fí-li-o re- gis.

2. Judicáre pópulum tuum **in** justítia, * et páuperes tuos **in** judício.

3. Suscípiant montes **pacem** pópulo: * et colles justítiam.

4. Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet **fílios** páuperum: *
et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sole, et **ante** lunam, *
in generatióne et generatióne.

6. Descéndet sicut plúvia in **vellus**: *
et sicut stillicidia stillántia **super** terram.

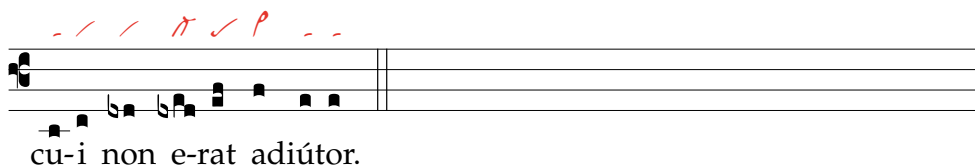
7. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia **pacis**: *
donec auferátur **luna**.

8. Et dominábitur a mari **usque** ad **mare**: *
et a flúmine usque ad términos **orbis terrárum**.

9. Coram illo prócident **Æthíopes**: * et inimíci ejus **terram lingent**.
10. Reges Tharsis, et ínsulæ **múnera ófferent**: *
reges Arabum et Saba **dona addúcent**.
11. Et adorábunt eum omnes **reges terræ**: * omnes Gentes **sérvient ei**:
12. Quia liberábit páuperem **a potén**te: *
et páuperem, cui non **erat adjútor**.
13. Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum **salvas fáci**et.
14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas **eórum**: *
et honorábile nomen eórum **coram illo**.
15. Et vivet, et dábitur ei de auro **Arábiae**, † et adorábunt de ipso **semper**: * tota die **benedícent ei**.
16. Et erit firmaméntum in terra in summis **móntium**, †
superextollétur super Líbanum **fructus ejus**: *
et florébunt de civitáte sicut **fenum terræ**.
17. Sit nomen ejus **benedíctum** in **sæcula**: *
ante solem pérmanet **nomen ejus**.
18. Et **benedicéntur** in ipso omnes **tribus terræ**: *
omnes Gentes **magnificábunt eum**.
19. **Benedíctus Dóminus, Deus Israël**, * qui facit **mirabília solus**.
20. Et **benedíctum** nomen **majestátis ejus in ætérnum**: *
et replébitur **majestáte ejus** omnis terra: **fiat, fiat**.

Liberá- vit Dómi-nus páu-pe-rem a po-tén-te, et ín-o-pem,

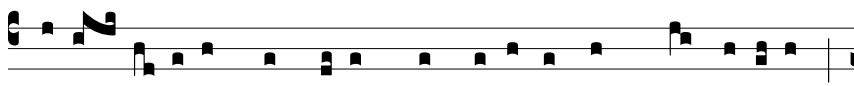

Bože, zver svoju právomoc kráľovi, kráľovmu synovi svoju spravodlivosť, * aby spravodlivo vládol nad tvojím ľudom a podľa práva nad tvojimi chudobnými. * Vrchy nech ľudu prinesú pokoj a pahorky spravodlivosť. * Prisúdi právo ľudom úbohým, poskytnie pomoc deťom bedára a krivditeľ a pokorí. * Dlho ako slnko, dlhšie ako luna bude kraľovať z pokolenia na pokolenie. * Ako dážď spadne na trávu a ako voda, čo zem zavlažuje. * V jeho dňoch bude prevládať spravodlivosť a plnosť pokoja, kým mesiac nezhasne. * A bude panovať od mora až k moru a od Rieky až na kraj zeme. * Obyvatelia púšte pred ním pokľaknú a jeho nepriatelia budú lízať prach. * Králi Taršišu a ostrovoov prinesú mu dary, oddajú mu dane králi Arabov aj zo Sáby. * Budú sa mu klaňať všetci králi, slúžiť mu budú všetky národy. * On vyslobodí bedára, čo volá k nemu, i chudobného, ktorému nik nepomáha. * Zmiluje sa nad chudobným a bedárom, zachráni život úbožiakom. * A vyslobodí ich z útlaku a násilia, lebo v jeho očiach je vzácna ich krv. * Bude žiť a z Arábie zlato dostávať, stále sa budú modliť za neho a dobrorečiť mu každý deň. * Na zemi bude hojnosť obilia, bude sa vlniť až po temená hôr. Jeho ovocie bude ako Libanon a mestá rozkvitnú ako poľná tráva. * Jeho meno nech je velebené naveky; kým bude svietiť slnko, jeho meno potrvá. * V ňom budú požehnané všetky kmene zeme, zvelebovať ho budú všetky národy. * Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, čo jediný koná zázraky. * Jeho vznešené meno nech je velebené naveky a jeho velebou nech sa naplní celá zem. Staň sa! Amen!

5. Ant.

VIII c

C

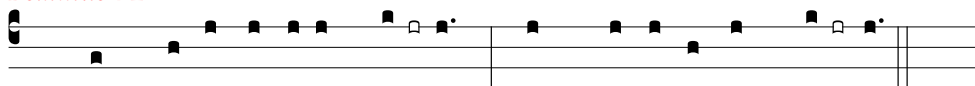

ogi- tavérunt ímpi-i, * et locú-ti sunt nequí-ti-am:

in-iqui-tá-tem in excélso locú-ti sunt.

Psalmus 72

1. Quam bonus Isra-ël De- us, * his, qui recto sunt cor-de!

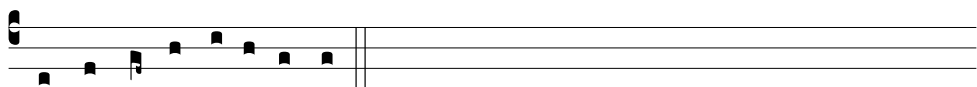
19/ 41 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - FERIA V- Ad Matutinum

-
2. Mei autem pene moti sunt **pedes**: * pene effúsi sunt *gressus mei*.
 3. Quia zelávi super **iníquos**, * pacem peccatórum **videns**.
 4. Quia non est respéctus morti **eórum**: *
et firmaméntum in *plaga eórum*.
 5. In labóre hóminum **non** sunt: *
et cum homínibus non **flagellabúntur**:
 6. Ideo ténuít eos **supérbia**, * opérta sunt iniquitáte et impietáte **sua**.
 7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas **eórum**: *
transiérunt in *afféctum cordis*.
 8. Cogitavérunt, et locúti sunt **nequítiam**: *
iniquitátem in excélso **locúti** sunt.
 9. Posuérunt in cælum os **suum**: * et lingua eórum *transívit in terra*.
 10. Ideo convertétur pópulus **meus** hic: *
et dies pleni *inveniéntur in eis*.
 11. Et dixérunt: Quómodo scit **Deus**, * et si est sciéntia *in excélso*?
 12. Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in **sæculo**, *
obtinuérunt divítias.
 13. Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor **meum**, *
et lavi inter innocéntes *manus meas*.
 14. Et fui flagellátus tota **die**, * et castigátio mea in *matutínis*.
 15. Si dicébam: Narrábo sic: *
ecce natiónem filiórum tuórum *reprobávi*.
 16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * *labor est ante me*.
 17. Donec intrem in Sanctuárium **Dei**: *
et intélligam in *novíssimis eórum*.

18. Verúmtamen propter dolos posuísti eis: *
dejecísti eos dum *alleva***r**éntur.
19. Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: *
periérunt propter iniquitátem **suam**.
20. Velut sómniū surgéntium, **Dómine**, *
in civitáte tua imáginem ipsórum ad *níhilum* **rédiges**.
21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: *
et ego ad níhilum redáctus sum, *et nescívi*.
22. Ut juméntum factus sum **apud** te: * et ego *semper* **tecum**.
23. Tenuísti manum dexteram *meam*: † et in voluntáte tua deduxísti
me, * et cum glória *suscep***p**ísti me.
24. Quid enim mihi est in **cælo**? * et a te quid vólui *super* **terram**?
25. Defécit caro mea, et cor **meum**: *
Deus cordis mei, et pars mea Deus *in ætérnum*.
26. Quia ecce, qui elóngant se a te, *per***s**unt: *
perdidísti omnes, qui fornicántur **abs** te.
27. Mihi autem adhærére Deo **bonum** est: *
pónere in Dómino Deo *spem* **meam**:
28. Ut annúntiem omnes prædicatiónes **tuas**, * in portis *fília* **Sion**.

Cogi- tavérunt ímpi- i, et locú-ti sunt nequí-ti-am: in-iqui-tá-tem

in excélso locú-ti sunt.

_____ Aký dobrý je Boh voči
statočným, Boh voči tým, čo majú srdce čisté. * No mne sa temer nohy podlomili, takmer

som sa zapotácal. * Lebo som žiarlil na chvastúňov, keď som videl, ako bezstarostne si žijú hriešnici. * Neprekáža im zhola nič, sú zdraví a vypasení, * nesužujú sa ako iní smrteľníci, ani netrpia ako iní ľudia. * Preto ich pýcha ovŕtá sť a náhrdelník a násilnosť ich zahaľuje ako rúcho. * Akoby z tuku sa liahne ich zloba a vybuchuje zlomyseľnosť. * Posmievať sa a zlomyseľne hovoria, povýšenecky sa zastrávajú. * Ústa dvíhajú proti nebu a jazyk sa im vláči po zemi. * Sedia si na výšinách a nezasahuje ich povodeň. * Vravia si: „Vari to vidí Boh? A vie o tom Najvyšší?“ * Hľa, to sú hriešnici: bezstarostne si žijú a hromadia bohatstvo. * Nuž povedal som si: „Veru nadarmo som si srdce čisté zachoval a v nevinnosti som si ruky umýval; * šľahaný som deň čo deň a trestaný už od rána.“ * Keby som si povedal: „Budem rozprávať ako oni,“ to by som, veru, zradil pokolenie tvojich synov. * Tu som sa zamyslel, aby som to pochopil; zrejme to bolo nad moje sily, * kým som, Bože, nevstúpil do tvojej svätyne, kde som pochopil, aký bude ich koniec. * Naozaj ich staviaš na pôdu šmyklavú a vrháš ich do záhuby. * Ako vychádzajú navnivoč! Náhle je po nich, hynú od hrôzy. * Ako sen prebúdajúceho sa človeka, tak sa rozplynú, keď zakročíš ty, Pane. * Moje srdce je plné trpkosti a celoživotné doráňané. Hlúpy som bol a nechápavý * a pred tebou som bol ako dobytča. Ale ja som stále pri tebe * a ty mi držiš pravicu. Vedieš ma podľa svojho zámeru a nakoniec ma prijmeš do slávy. * Ved' kohože mám na nebi? A keď som pri tebe, nič pozemské ma neteší. * Hynie mi telo i srdce, no Boh je Boh môjho srdca a podiel večitý. * Hľa, ako hynú všetci, čo sa vzd'aliťujú od teba, zatracuješ všetkých, čo sú ti neverní. * Pre mňa je slasťou byť v Božej blízkosti a v Pánu Bohu svoju nádej mať * a ohlasovať všetky jeho diela v bránach dcéry sionskej.

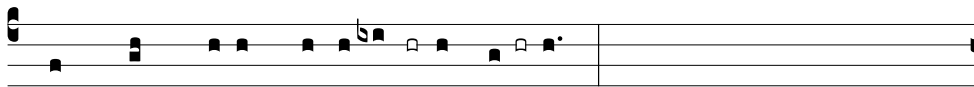
6. Ant.

I g
E

xsúrge, Dómine, * et júdi-ca causam me-am.

Psalmus 73

1. Ut quid, De-us, repu-lísti in fi- nem: *

i-rátus est furor tu-us super oves pásctu-æ tu- æ?

2. Memor esto congregatiónis tuæ: * quam possedísti ab inítio.

3. Redemísti virgam hereditátis **tuæ**: *
mons Sion, in quo habitásti *in* eo.
4. Leva manus tuas in supérbias eórum in **finem**: *
quanta malignátus est inimícus *in* **sancto**!
5. Et gloriáti sunt **qui** odérunt te: * in médio solemnitátis **tuæ**.
6. Posuérunť signa **sua**, **signa**: *
et non cognovérunť sicut in éxitu *super* **summum**.
7. Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus **in**
idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt **eam**.
8. Incendérunt igni sanctuárium **tuum**: *
in terra polluérunť tabernáculum nóminis **tui**.
9. Dixérunt in corde suo cognátio eórum **simul**: *
Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei *a* **terra**.
10. Signa nostra non vídimus, jam non **est** **prophéta**: *
et nos non *cognóscet* **ámplius**.
11. Usquequo, Deus, impropérabit **inimícus**: *
irritat adversárius nomen tuum *in* **finem**?
12. Ut quid avértis manum tuam, et **déxteram tuam**, *
de médio sinu tuo *in* **finem**?
13. Deus autem Rex noster **ante sáecula**: *
operátus est salútem in médio **terræ**.
14. Tu confirmásti in virtúte **tua mare**: *
contribulásti cápita *dracónum in* **aquis**.
15. Tu confregísti cápita **dracónis**: *
dedísti eum escam *pópulis* **Æthíopum**.
16. Tu dirupísti fontes, **et torréntes** * tu siccásti flúvios **Ethan**.
17. Tuus est dies, et **tua est** nox: * tu fabricátus es auróram et **solem**.

18. Tu fecísti omnes **términos terræ**: * *æstátem et ver tu plasmásti ea.*
19. Memor esto hujus, inimícus improp^{er}ávit **Dómino**: *
et pópulus insípiens incitávit *nomen tuum*.
20. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes **tibi**, *
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris *in finem*.
21. Réspice in testaméntum **tuum**: *
quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus *iniquitátum*.
22. Ne avertátur húmilis **factus confúsus**: *
pauper et inops laudábunt *nomen tuum*.
23. Exsúrge, Deus, júdica **causam tuam**: *
memor esto improp^{er}iórum tuórum,
eórum quæ ab insipiénte sunt *tota die*.
24. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: *
supérbia eórum, qui te odérunt, *ascéndit semper*.

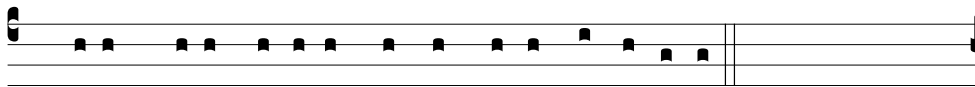

Exsúrge, Dómine, et júdi-ca causam me-am.

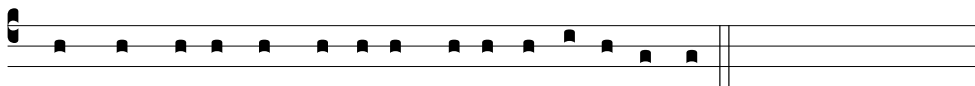
Prečo

si nás, Bože, tak celkom zavrhol a prečo si hnevom zahorel proti ovciam tvojej pastviny?
* Pamätaj na svoj ľud, ktorý je tvoj odprovti. * Vykúpil si výhonok svojho dedičstva, vrch Sion, na ktorom prebývaš. * Namier svoje kroky k večným zrúcaninám: nepriateľ spustošil celú svätýňu. * Tí, čo ťa nenávidia, ryčia uprostred tvojho miesta svätého, * vztyčujú svoje zástavy na znak víťazstva. Podobajú sa tým, čo sa veľmi rozhávajú sekerou * v hustom lese. Tak vylamujú brány chrámové a strhávajú ich sekerou i hákom. * Podpálili tvoju svätýňu, príbytok tvojho mena až do základu zneuctili. * V srdci si povedali: „Zničme ich všetkých odrazu,“ a vypálili tvoje sväté miesta v krajine. * Nevidíme naše zástavy, niet už proroka a nik z nás nevie, dokedy to potrvá. * Bože, dokedy sa bude rúhať nepriateľ? Vari naveky bude protivník urážať tvoje meno? * Prečo odťahuješ svoju ruku a prečo v lone držíš pravicu? * Veď predsa Boh je naším kráľom od vekov a spásne skutky konal na zemi. * More si svojou mocou rozdvojil a rozdrvil si hlavy drakom vo vodách. * Leviatanovi si hlavy rozťkol, za pokrm si ho dal morským obludám. * Ty si dal vyvrieť žriedlam i potokom a vyschnúť riekam nevysychajúcim. * Tvoj je deň, tvoja je aj noc, ty si utvoril nebeské svetlá i slnko. * Ty si zemi ustanovil hranice; že je leto a zima, to si ty zariadil. * Pamätaj,

Pane, na to, že sa to tebe rúha nepriateľ a nerozumný ľuď tvoje meno uráža. ✱ Nevydaj divej zveri tých, čo ťa oslavujú, a nezabúdaj nikdy na svojich úbožiakov. ✱ Zhliadni na svoju zmluvu, veď násilníci si rozložili stany po celej krajine. ✱ Pokorný nech sa s hanbou nevracia, chudák a bedár budú tvoje meno velebiť. ✱ Vstaň, Bože, a ujmi sa svojej veci, maj na pamäti urážky, ktorými ťa hlupák častuje deň čo deň. ✱ Nezabúdaj na krik svojich nepriateľov, veď hurhaj vzbúrencov sa stále stupňuje.

V. De-us me-us, é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

R. Et de manu contra legem agéntis et i-níqui.

Lectio 4 (In Psalmum 54. ad 1. versum)

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Exáudi, Deus, oratiómem meam, et ne despéxeris deprecatiómem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solliciti, in tribulatióne pósito, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberari desiderans. Superest ut videámus in quo malo sit: et cum dicere coeperit, agnoscámus ibi nos esse: ut comunicáta tribulatióne, conjungámus oratiómem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdemque passiómem malórum hóminum exercitatiómem suam dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigátur; aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

_____ Z traktátu sv. Augustína, biskupa, o žalmoch. Čuj, Bože, moju modlitbu a pred mojou úpenlivoú prosbou sa neskrývaj: pohliadni na mňa a vyslyš ma. Toto sú slová človeka ustarosteného, úzkostlivého a znepokojeného. Modlí sa uprostred trápenia, túži aby sa skončilo. Našou úlohou je prísť na to, čo bolo tým trápením a kedy nám o ňom

povedal, aby sme uznali, že aj my tým trpíme. Tým, že budeme mať účasť na jeho utrpení, môžeme mať účasť aj na jeho skúške. Čím bol znepokojený? Z čoho bol smutný? Hovorí o svojej skúške. V nasledujúcich slovách nám prezdrádza, že jeho utrpenie pochádza z útlaku hriešnika a nepriateľa. A tento útlak a utrpenie nazýva svojou skúškou. Nemyslíme si, že zlo v tomto svete nemá žiaden význam. Každý zlý človek žije buď preto, aby sa napravil, alebo aby bol skúškou pre tých dobrých.

Resp. 4

VIII

A

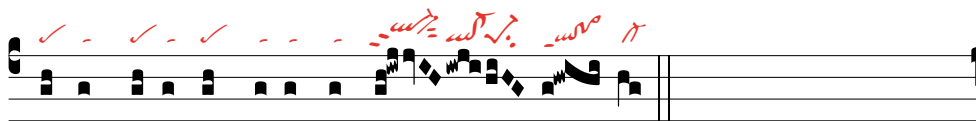
-mí- cus mé-us óscu- li me trádi-dit

sí- gno: Quem oscu- lá-tus fú-e- ro, ípse est,

te-né- te é- um: hoc má- lum fé-cit sí- gnum,

qui per óscu-lum adimplévit ho- mo-cí- di- um.

* Infé- lix præ-termí- sit pré-ti-um sángu- nis,

et in fine láque-o se sus- pén- dit.

¶. Bónum é-rat é- i, si ná-tus non fu-ísset hó-mo

íl- le. * Infé- lix.

_____ Môj priateľ ma zradil bozkom ako znamením: Koho pobožkám, to je on, toho chyt' te. Toto bolo zradcovským znamením - bozkom spôsobil vraždu. * Nešťastník preliel prevrátnu krv a nakoniec sa obesil. * Takému človeku by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.

Lectio 5

Utinam ergo qui nos modo exercent, convertántur, et nobíscum exer-
ceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exerceant, non eos odérimus: quia
in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratú-
rus sit, ignoramus. Et plerumque cum tibi vidéris odisse inimícum,
fratrem odísti, et nescis. Diabolus, et angeli ejus in Scripturis sanctis
manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destinati. Ipsó-
rum tantum desperanda est correctio, contra quos habémus occúltam
luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis
colluctátio advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hó-
mines, quos videtis, sed advérsus príncipes, et potestates, et rectores
mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intelligeres
dæmones esse rectores cæli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum:

mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum:
mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

Teraz, keď vieme, akým spôsobom sme skúšaní, nesmieme nenávidieť tých, ktorí sú nástrojmi nášho skúšania, lebo nevieme, či vo svojom hriechu pretrvajú. Niekedy ten, čo sa ti zdá byť nepriateľom, je v skutočnosti tvojim bratom a ty o tom nevieš. Sväté písmo nás učí, že diabol a jeho anjeli sú odsúdení do večného ohňa. Im už niet pomoci a oni sú protivníci v našom súboji. Aj apoštol nás učí, že nás nečaká zápas s krvou a telom, teda nezápasíme s ľuďmi, ktorých vidíme, ale zápasíme s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach. Hovorí o temnom svete, aby sme si nemysleli, že démoni ovládajú náš svet i nebo, Hovorí o svete pôžitkárov, o svete hriešnych a nespravodlivých, o svete, o ktorom sa v evanjeliu píše: a svet ho nepoznal.

Resp. 5

II
J

U-das mercá-tor pés-simus óscu-lo pé-ti-it

Dómi-num: íl-le ut á-gnus ínno-cens non negávit

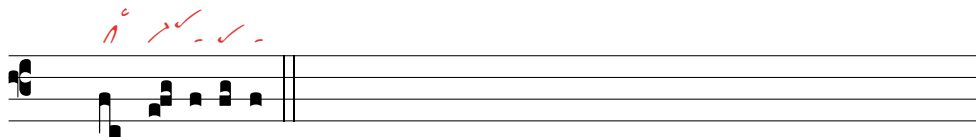
Jú-dæ ós-cu-lum: * De-na-ri-órum núme-ro

Chrístum Judaé-is trá-di-dit.

V. Mé- li-us íl-li é- rat, si ná-tus non fu- ís- set.

* De-na- ri- órum.

— Judáš - najneschopnejší z obchodníkov, bozkom zradil Pána. On, ako nevinný baránok, Judášov bozk neodmietol. * Za denáre predal Krista židom. * Bolo by preňho lepšie, keby sa nebol narodil.

Lectio 6

Quóniam vidi iniquitátem, et contradicţiónem in civitáte. Attende glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Effectus probávit virtútem: domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stántes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem: perfidiam intéllige. Videbat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradicţiónem, et extendebat manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem: et tamen et ipsos expéctans dicebat: Pater, ignosce illis, quia nésциunt quid faciunt.

— "Lebo v meste vidím neprávost' a hádky,"(verš 10) Všimnime si slávu samotného kríža. Ku krížu, ktorý bol predmetom opovrhnutia nepriateľov Boha, k tomuto krížu teraz vzhládajú králi. Dokázal svoju silu - podmanil si svet, nie železom, ale drevom. Nepriatelia Boha si mysleli, že je to pre nich objekt opovrhnutia a zábavy - stáli pred ním a hovorili: ak si boží syn, zostúp z kríža (Mat. XXVII-39,40). Vystieral teda ruky k ľudu nevernému a vzdorovitému (Rím. X, 21). Ak spravodlivý žije z viery (Rím I,17), kto nemá vieru, nie je spravodlivý. Preto ak je

napísané "neprávosť", môžeme rozumieť "neviera". Ak teda Pán videl v meste neprávosť a hádky, a vystieral ruky k ľudu nevernému a vzdorovitému, zatúžil po ich spasení a povedal: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia (Lukáš XXIII, 34).

Resp. 6

VIII

U

-nus ex discípu-lis mé- is trádet me hódí-

e: Væ íl- li per quem trá- dar é- go:

* Mé-li- us íl-li é- rat, si ná- tus non fu- ís- set.

¶ Qui intíngit mécum mánus in pa-rópsi- de, hic

me tradi-túrus est in mánus pec-ca-tó- rum.

* Mé-li- us. R. Unus.

IN III NOCTURNO

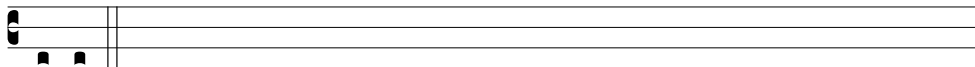
7. Ant.

VII c

D

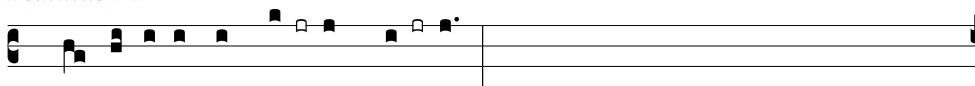

i-xi in-í-quis: * No-lí-te loqui advérsus De-um in-iqui-

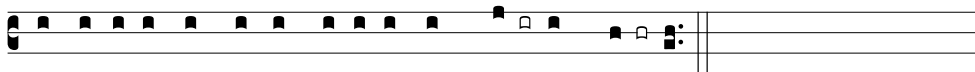

tá-tem.

Psalmus 74

1. Confi-tébimur **ti-** bi, **De-** us: *

confi-tébimur, et invocábimus **no-**men **tu-** um.

2. Narrábimus mirabília **tua:** *

cum accépero tempus, ego justítias **judicábo.**

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in **ea:** *

ego confirmávi **colúm**nas ejus.

4. Dixi iníquis: Nolíte **iní**que ágere: *

et delinquéntibus: Nolíte exaltáre **cornu:**

5. Nolíte extóllere in altum **cornu** vestrum: *

nolíte loqui advérsus Deum **iniquitá**tem.

6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a **desértis**

móntibus: * quóniam **Deus** **judex** est.

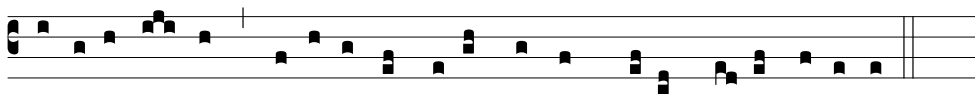
7. Hunc humíliat, et **hunc** exáltat: *

quia calix in manu Dómini vini meri **plenus** **misto.**

8. Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúm tamen fæx ejus non est
exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

9. Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

10. Et ómnia córnua peccatórum confríngam: *
et exaltabúntur córnua justí.

Di-xi in-í-quis: No-lí-te loqui advérsus De-um in-iqui-tá-tem.

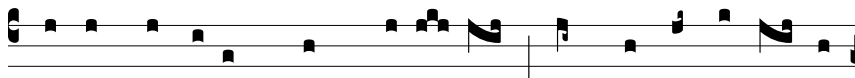
— Oslavujeme t'a, Bože, oslavujeme t'a a tvoje meno vzývame, * rozhlasujeme tvoje skutky zázračné. Ja sám určím čas a vykonám spravodlivý súd. * Hoc by sa roztápala zem a triasli všetci, čo na nej bývajú, ja pevne držím jej stĺpy. * Chvastúňom hovorím: „Nevystatujte sa!“ A prevínilcom: „Nedvíhajte hlavy! * Nedvíhajte hlavy vysoko, proti Bohu nehovorte bezočivosti.“ * Ved' ani od východu, ani od západu, ani z púšte neprichádza povýšenie. Ale sudcom je sám Boh: * jedného ponízuje, druhého povyšuje. Lebo v Pánovej ruke je kalich plný čistého vína s korením. * On z neho nalieva, až po kvasnice ho musia vyprázdniť, všetci hriešnici zeme budú z neho piť. * Lež ja naveky chcem ohlasovať a ospevovať Boha Jakubovho. * Pozrážam všetku pýchu hriešnikov, no spravodliví vztýčia svoje hlavy. —

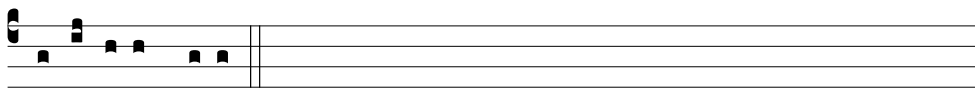
8. Ant.

VIII c

T

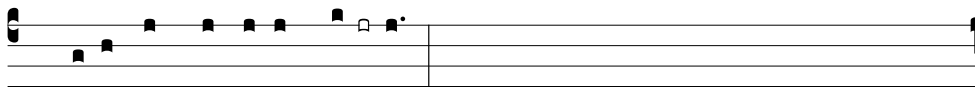

erra trému-it * et qui-é- vit, dum exsúrge-ret in

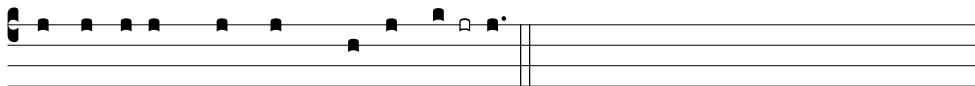

judí-ci-o De-us.

Psalmus 75

1. Notus in Judæ-a De- us: *

in Isra-ël magnum *nomen* **e-** jus.

2. Et factus est in pace locus **ejus**: * et habitatio *ejus* in **Sion**.
3. Ibi confrégit poténtias **árcuum**: * scutum, gládium, et **bellum**.
4. Illúminans tu mirábiliter a móntibus **ætérnis**: *
turbáti sunt omnes insipiéntes **corde**.
5. Dormiérunt somnum **suum**: *
et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in *mánibus suis*.
6. Ab increpatióne tua, Deus **Jacob**, *
dormitavérunt qui ascendérunt **equos**.
7. Tu terríbilis es, et quis resístet **tibi**? * ex tunc *ira tua*.
8. De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit.
9. Cum exsúrgeret in judícium **Deus**, *
ut salvos fáceret omnes mansuétos **terræ**.
10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur **tibi**: *
et relíquiæ cogitatiónis diem festum *agent tibi*.
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo **vestro**: *
omnes, qui in circúitu ejus affértis **múnera**.
12. Terríbili et ei qui aufert spíritum **príncipum**, *
terríbili apud *reges* **terræ**.

Terra trému-it et qui-é- vit, dum exsúrge-ret in judí-ci-o De-us.

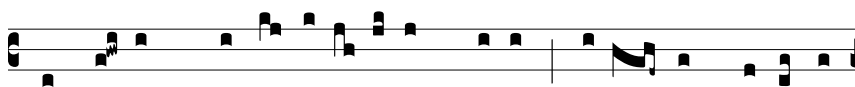
_____ Známy je Boh v Judei a v Izraeli
je jeho meno veľké. * V Jeruzaleme má stan a na Sione príbytok. * Tam polámal lesklé

luky aj štít, aj meč a zbroj vojnovú. ✱ Ty, Zázračný, žiariš z vrchov plienenia; olúpení boli chrabrí bojovníci. ✱ A teraz spia svoj sen, ochabli ruky všetkých hrdinov. ✱ Bože Jakubov, keď si ty pohrozil, zmeraveli jazdci aj kone. ✱ Si hrozný; kto sa môže vzoprieť proti tebe, keď sa rozhneváš? ✱ Z neba si vyniesol rozsudok; zem sa zatriasla a zatíchla, ✱ keď povstal Boh a súdil aby zachránil všetkých tichých na zemi. ✱ Lebo teba oslávi aj hnev človeka a tí, čo vyhnú hnevu, budú sláviť tvoj sviatočný deň. ✱ Pánovi, svojmu Bohu, skladajte sľuby a plňte ich; všetci, čo vôkol neho stojíte, prineste dary Hroznému. ✱ Tomu, čo kniežatám smelosť odníma a pre zemských kráľov je postrachom.

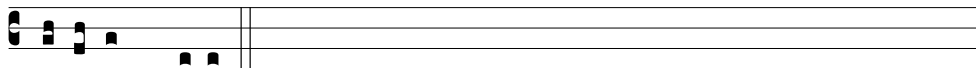
9. Ant.

VII a

I

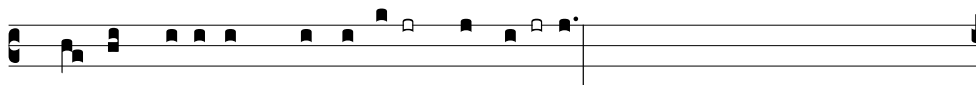

n di- e * tri-bu-la-ti-ónis me-æ De-um exqui-sí-vi

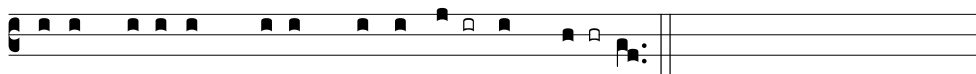

mánibus me-is.

Psalmus 76

1. Vo-ce me-a ad Dóminum clamá- vi: *

voce me-a ad De-um, et intén-dit mi- hi.

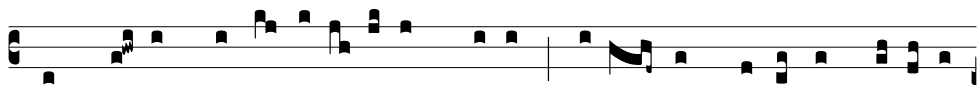
2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte
contra eum: * et non sum decéptus.

3. Rénuít consolári ánima meá: † memor fui Dei, et delectátus sum,
et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

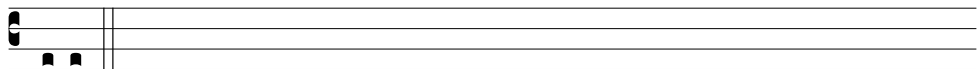
4. Anticipavérunt vigílias óculi mei: *
turbátus sum, et non sum locútus.

5. Cogitávi dies antíquos: * et annos ætéernos in mente hábui.

-
6. Et meditátus sum nocte cum **corde meo**, *
et exercitábar, et scopébam **spíritum meum**.
 7. Numquid in ætérnum projíciet **Deus**: *
aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
 8. Aut in finem misericórdiam **suam** abscíndet, *
a generatióne in generatiónem?
 9. Aut obliviscétur miseréri **Deus**: *
aut continébit in ira sua misericórdias **suas**?
 10. Et **dixi**: Nunc **cœpi**: * hæc mutátio dèxteræ **Excélsi**.
 11. Memor fui **óperum Dómini**: *
quia memor ero ab inítio mirabílium **tuórum**.
 12. Et meditábor in ómnibus **opéribus tuis**: *
et in adinventiόνibus tuis **exercébor**.
 13. **Deus**, in sancto via **tua**: † quis **Deus** magnus sicut **Deus noster**? *
tu es **Deus** qui facis **mirabília**.
 14. Notam fecísti in pópulis **virtútem tuam**: *
redemísti in bráchio tuo pópulum tuum **fílios Jacob et Joseph**.
 15. Vidérunt te aquæ, **Deus**, vidérunt te **aquæ**: *
et timuérunt et turbátæ **sunt abyssi**.
 16. Multitúdo sónitus **aquárum**: * vocem dedérunt **nubes**.
 17. Etenim sagíttæ **tuæ tránseunt**: * vox tonítrui **tui in rota**.
 18. Illuxérunt coruscationes **tuæ orbi terræ**: *
commóta est, et contrémuit **terra**.
 19. In mari via **tua**, et sémitæ **tuæ in aquis multis**: *
et vestígia **tua non cognoscéntur**.
 20. Deduxísti sicut oves **pópulum tuum**, * in manu **Móysi et Aaron**.

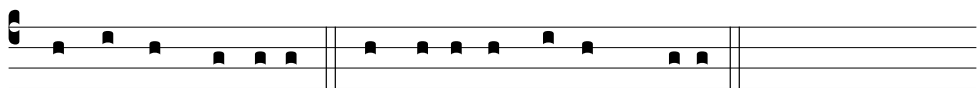
In di- e tri-bu-la-ti- ónis me-æ De-um exqui-sí-vi mánibus

me-is.

Hlasne volám k Pánovi, k Bohu volám a on ma počuje.

✱ Boha hľadáť v deň svojho súženia, vystieram svoje ruky za noci neúnavne. ✱ Moja duša sa nechce dať potešiť, na Boha myslím a vzdychám, uvažujem a klesám na duchu. ✱ Viečka mi držíš v bdelosti, som rozrušený a nevládzem hovoriť. ✱ Premýšľam o dňoch minulých a dávne roky mám na mysli. ✱ Za noci rozjímam vo svojom srdci, premýšľam a v duchu sa pýtam: ✱ Vari Boh zavrhuje naveky a viac sa nezmiluje? ✱ Vari je navždy koniec jeho dobroty, prestalo jeho slovo z pokolenia na pokolenie? ✱ Či Boh zabúda na zmlovenie, či pre hnev zdržiava svoje zľutovanie? ✱ Vtedy som si povedal: „To je tá bolesť moja, že sa pravica Najvyššieho odvrátila odo mňa.“ ✱ Pamätám, Pane, na tvoje skutky, pamätám na dávne zázraky. ✱ O všetkých tvojich dielach rozmýšľam a uvažujem o tvojich činoch. ✱ Bože, tvoja cesta je svätá. Ktorý boh je taký veľký, ako je náš Boh? Ty si Boh, ty konáš zázraky, ✱ národom si dal poznať svoju moc. Svojím ramenom si vyslobodil svoj ľud, synov Jakubových a Jozefových. ✱ Bože, uzreli t'a vody, uzreli t'a vody a rozbúrili sa i zvrhli sa hlbiny. ✱ Oblaky vychrlili prúdy vôd, v mračnách hrom zadunel ✱ a zôkol-vôkol tvoje štipy šľahali. Ako hrmot kolies zaburácal tvoj hrom, ✱ blýskavica ožiarila zemekruh, zem sa zachvela a zatriasla. ✱ Tvoja cesta vedie cez more a cez veľké vody tvoje chodníky, ale tvoje stopy nikde nebadať. ✱ Ako ovce si viedol svoj ľud rukou Mojžiša a Árona.

℣. Exsúrge, Dómine. ℞. Et júdi-ca causam me-am.

Lectio 7 (1 Cor 11:17-22)

De Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Hoc autem præcipio: non laudans quod non in mélius, sed in deterius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiám, áudio scissuras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et hæreses

esse, ut et qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cenam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et alius quidem ésurit, alius autem ébrius est. Numquid domos non habetis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laúdo vos? In hoc non laudo.

Ked' vás už napomínám, nechválim vás, že sa neschádzate na lepšie, ale na horšie. Predovšetkým počúvam, že sú medzi vami roztržky, keď sa schádzate v cirkvi. A sčasti tomu aj verím. Lebo musia byť medzi vami aj rozkoly, aby sa ukázalo, kto z vás sa osvedčí. Keď sa teda schádzate, nie je to požívanie Pánovej večere, lebo každý si hneď vezme a zje svoju večeru a potom jeden je hladný a druhý opitý. Nemáte vari domy, kde môžete jesť a piť? Alebo opovrhujete Božou cirkvou a chcete zahanbiť tých, čo nič nemajú? Čo vám mám povedať? Mám vás chváliť? Za toto vás nepochválím.

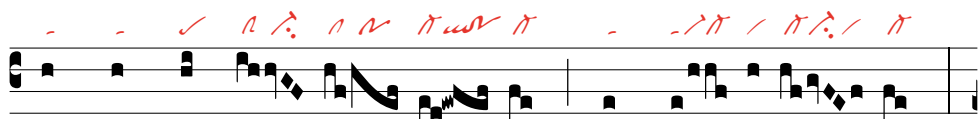
Resp. 7

VII

E

- ram qua- si a- gnus ínno- cens: du-

ctus sum ad im- mo- lán- dum, et ne- sci- é- bam:

consí-li- um fe- cé- runt i- nimí- ci me- i advérsum me,

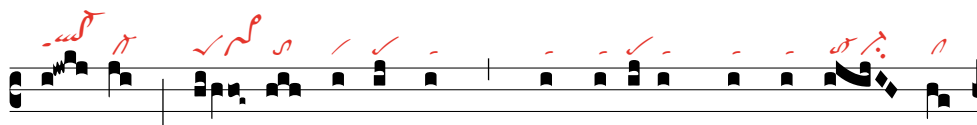
di- céntes: * Vení- te, mittámus lignum in panem e- jus,

et e-radá- mus e-um de ter- ra vi- vénti- um.

¶ O-mnes i-nimí-ci me-i advérsum me cogi-tábant ma-la

mi- hi: ver- bum i-níquum mandavérunt advérsum me,

di- cén- tes. * Vení-te.

Lectio 8 (1 Cor 11:23-26)

Ego enim accepi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, Et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratióem. Simíliter et calicem, postquam cœnávít, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: hoc fácite, quotiescúmque bibetis, in meam commemora-tiόem. Quótiescumque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

_____ Ved' ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vd'aky, lámal ho a povedal: „Toto

je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku.“ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde.

Resp. 8

VII

U

Lectio 9 (1 Cor 11:27-34)

Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Dómini indigne, reus erit corporis et ságuinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, judícium sibi manducat et bibit, non di-judicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecílles, et dormiunt multi. Quod, si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnemur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi manducet: ut non in judícium convéníatis. Cetera autem, cum vénero, disponam.

_____ Kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne, prevíní sa proti Pánovmu telu a krvi. Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie. Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a mnohí umierajú. Keby sme súdili sami seba, neboli by sme súdení. Ale keď sme súdení, Pán nás napráva, aby sme neboli odsúdení s týmto svetom. A tak, bratia moji, keď sa schádzate jest', čakajte jeden na druhého. Ak je niekto hladný, nech sa naje doma, aby ste sa neschádzali na odsúdenie. Ostatné zariadim, keď prídem.

Resp. 9

I
S

E- ni- ó- res pó- pu- li consí- li-um fe-cé-
runt, * Ut Jé-sum dó-lo tené- rent, et oc- cí- de- rent: cum
gládi- is et fústi-bus ex-i- é- runt tamquam ad latró- nem.

V. Collegérunt pontí-fi-ces et pha-ri-saé-i concí-li-um.

* Ut Jé-sum. R. Se- ni- ó- res.

